

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 76

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 27 ianuarie 2006

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
DECIZIA nr. 672 din 15 decembrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1073 și art. 1082 din Codul civil.....	1-2		
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
94. — Hotărâre pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate.....			2-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 672 din 15 decembrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1073 și art. 1082 din Codul civil

Ioan Vida — președinte
Aspazia Cojocaru — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Ion Tiucă — procuror
Maria Bratu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1073 și 1082 din Codul civil, excepție ridicată de Societatea Comercială „Comprest 3399 Import Export” — S.A. din București în Dosarul nr. 1.622/2004 al Curții de Apel București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca nefondată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 mai 2005, pronunțată în Dosarul nr. 1.622/2004, **Curtea de Apel București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1073 și 1082 din**

Codul civil, excepție ridicată de Societatea Comercială „Comprest 3399 Import Export” — S.A. din București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textele legale atacate contravin dispozițiilor art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Constituție, întrucât nu instituie o limitare a penalităților față de cuantumul debitului generator, cu atât mai mult cu cât debitorul poate fi obligat la plata de penalități de întârziere, chiar dacă nu a fost de rea-credință.

Instanța de judecată consideră excepția neîntemeiată. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază excepția ca neîntemeiată.

Avocatul Poporului arată că prevederile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 1073 și 1082 din Codul civil, al căror conținut este următorul:

— Art. 1073: „Creditorul are dreptul de a dobândi îndeplinirea exactă a obligației, și în caz contrar are dreptul la dezdăunare.”;

— Art. 1082: „Debitorul este osândit, de se cuvine, la plata de daune-interese sau pentru neexecutarea obligației, sau pentru întârzierea executării, cu toate că nu este rea-credință din parte-i, afară numai dacă nu va justifica că neexecutarea provine din o cauză străină, care nu-i poate fi imputată.”

Textul constituțional considerat a fi încălcat este cel al art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a), referitor la economia de piață.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1073 și art. 1082 din Codul civil, excepție ridicată de Societatea Comercială „Comprest 3399 Import Export” — S.A. din București în Dosarul nr. 1.622/2004 al Curții de Apel București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 decembrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 53 din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 29 ianuarie 2006.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga

p. Ministrul afacerilor externe,
Teodor Baconschi,
secretar de stat

București, 26 ianuarie 2006.
Nr. 94.

NORME METODOLOGICE**de aplicare a Legii nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate****CAPITOLUL I****Dispoziții generale**

Art. 1. — Prezentele norme metodologice stabilesc actele necesare, procedura, condițiile și termenele de soluționare a cererilor pentru eliberarea documentelor de călătorie în străinătate emise de autoritățile române, precum și procedurile pentru îndeplinirea condițiilor prevăzute de Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, necesare exercitării dreptului la libera circulație.

Art. 2. — Circulația cetățenilor români în străinătate este permisă în baza documentelor de călătorie emise în condițiile prezentelor norme metodologice, de autoritățile competente române, precum și în baza altor documente stabilite prin acordurile internaționale la care România sau, după caz, Guvernul României este parte.

CAPITOLUL II**Documente de călătorie în străinătate****SECȚIUNEA 1****Pașaportul diplomatic și pașaportul de serviciu**

Art. 3. — (1) Pașaportul diplomatic și pașaportul de serviciu sunt documentele de călătorie care se eliberează de Ministerul Afacerilor Externe, prin Direcția Generală Afaceri Consulare, la solicitarea instituțiilor sau autorităților publice interesate ori, după caz, a organismelor interesate, în cazurile și în condițiile prevăzute de Legea nr. 248/2005.

(2) Solicitățile privind eliberarea pașapoartelor diplomatice sau de serviciu trebuie să fie însoțite de note justificative în care se precizează scopul și calitatea în care titularii urmează să se deplaseze în străinătate, întocmite de instituțiile sau autoritățile ori, după caz, de organismele interesate.

(3) Procedurile, documentele necesare și termenele de eliberare a pașapoartelor diplomatice și a pașapoartelor de serviciu se stabilesc în mod unitar prin instrucțiuni ale Ministerului Afacerilor Externe, care se comunică instituțiilor, organismelor și autorităților interesate.

SECȚIUNEA a 2-a**Pașaportul simplu**

Art. 4. — (1) Cererile pentru eliberarea pașapoartelor simple se depun la serviciile publice comunitare pentru evidența persoanelor, în sistem de ghișeu unic, ori la serviciile publice comunitare pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple pe a căror rază titularii își au domiciliul sau, după caz, reședința.

(2) Cererile pentru eliberarea pașapoartelor simple în regim de urgență se depun numai la serviciile publice comunitare pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple.

Art. 5. — Cererile pentru eliberarea pașapoartelor simple se depun personal de către solicitanți, însoțite în mod obligatoriu de următoarele documente:

a) cartea de identitate, cartea de identitate provizorie sau, după caz, buletinul de identitate, aflate în termen de valabilitate, în original și în fotocopie. Cartea de identitate provizorie poate fi acceptată doar dacă este însoțită de certificatul de naștere, în original și în fotocopie;

b) dovada achitării taxelor și tarifelor de emitere a pașaportului, precum și, după caz, a tarifului suplimentar

pentru eliberarea pașaportului simplu în regim de urgență, prevăzut de Legea nr. 248/2005;

c) pașaportul anterior, dacă acesta există.

Art. 6. — (1) În cazul în care, din motive obiective, solicitantii nu se pot prezenta la serviciile publice comunitare, cererile pentru eliberarea pașapoartelor simple se depun prin mandatar, însoțite de documentele prevăzute la art. 5, precum și de următoarele documente:

a) procură specială, autenticată în țară de către notarul public, iar în străinătate de misiunile diplomatice ori de oficiile consulare ale României;

b) carte de identitate, carte de identitate provizorie sau, după caz, buletin de identitate al persoanei împuternicite, aflate în termen de valabilitate, în original și în fotocopie;

c) două fotografii color identice ale titularului, cu dimensiunile de 35 x 45 mm. Fotografiile trebuie să reprezinte fizionomia actuală a titularului și să fie realizate din față, pe un fond clar, neutru și de o singură culoare, astfel încât să permită identificarea conturului capului. Titularul nu trebuie să aibă capul acoperit și ochii închiși, iar expresia feței acestuia trebuie să reprezinte o stare comună.

(2) În cazul procurilor speciale autentificate în străinătate de misiunile diplomatice sau de oficiile consulare ale României, una dintre fotografii trebuie să fie aplicată pe procură sau pe cerere, identitatea titularului fiind confirmată de funcționarul consular prin semnătură și ștampilă.

Art. 7. — (1) Cererile care privesc eliberarea unui pașaport simplu pentru minor sau includerea acestuia în pașaportul ambilor părinți ori, după caz, în pașaportul unuia dintre părinți, în condițiile Legii nr. 248/2005, vor fi însoțite de următoarele documente:

a) în cazul minorilor care nu au împlinit vârsta de 14 ani:

- (i) certificat de naștere, în original și în fotocopie;
- (ii) după caz, declarația unui părinte, prin care își exprimă acordul cu privire la includerea minorului în pașaportul celuilalt părinte, certificat de deces ori hotărâre judecătorească de încredințare a minorului, rămasă definitivă și irevocabilă;

b) în cazul minorilor care au împlinit vârsta de 14 ani:

- (i) carte de identitate, carte de identitate provizorie sau, după caz, buletin de identitate, aflate în termen de valabilitate, în original și în fotocopie. Cartea de identitate provizorie poate fi acceptată doar dacă este însoțită de certificatul de naștere, în original și în fotocopie;
- (ii) declarațiile ambilor părinți, a părintelui supraviețuitor, a părintelui căruia minorul i-a fost încredințat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă sau a reprezentantului legal, care să ateste acordul cu privire la eliberarea unui pașaport pentru minor;
- (iii) certificat de deces, hotărâre judecătorească de încredințare a minorului, rămasă definitivă și irevocabilă, în original și în fotocopie, în cazul în care se prezintă doar declarația unuia dintre părinți, în condițiile prevăzute la pct. (ii);

c) carte de identitate, carte de identitate provizorie sau, după caz, buletin de identitate al părinților, al unuia dintre părinți sau, după caz, al reprezentantului legal, aflate în termen de valabilitate, în original și în fotocopie;

d) documente care atestă că minorul se deplasează pentru studii sau concursuri oficiale în străinătate, avizate de o autoritate administrativă cu competențe în domeniu,

din care să rezulte perioada și statul sau statele în care se vor desfășura aceste studii ori concursuri, în situația prevăzută la art. 17 alin. (3) din Legea nr. 248/2005;

e) documente privind situația medicală a minorului, emise sau avizate de autoritățile medicale române, în situația prevăzută la art. 17 alin. (4) din Legea nr. 248/2005;

f) dovada achitării taxelor și tarifelor de emisie a pașaportului, precum și, după caz, a tarifului suplimentar pentru eliberarea pașaportului simplu în regim de urgență;

g) pașaportul simplu al minorului care nu a împlinit vârsta de 14 ani, dacă se solicită anularea acestuia și includerea minorului în pașaportul ambilor părinți sau, după caz, în pașaportul unuia dintre părinți.

(2) Declarațiile prevăzute la alin. (1) pot fi date în fața funcționarului care primește cererea sau pot fi autentificate în țară de notarul public, iar în străinătate de misiunile diplomatice sau de oficiile consulare ale României. În cazul în care declarațiile se dau în fața autorităților străine, trebuie să fie îndeplinite condițiile de supralegalizare prevăzute de lege sau să aibă aplicată apostila conform Convenției cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine, adoptată la Haga la 5 octombrie 1961, la care România a aderat prin Ordonanța Guvernului nr. 66/1999, aprobată prin Legea nr. 52/2000, cu modificările ulterioare. Certificatele de deces prevăzute la alin. (1) trebuie să fie valabile și cu putere doveditoare pe teritoriul României, în condițiile legii.

(3) În cazul în care se solicită emiterea pașaportului pentru minor sau includerea minorului în pașaportul unuia dintre părinți, în condițiile prevăzute la art. 17 alin. (6) din Legea nr. 248/2005, părintele care formulează cererea sau, după caz, care formulează declarația ce atestă acordul cu privire la eliberarea pașaportului trebuie să prezinte și hotărârea judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă, prin care instanța a soluționat neînțelegerile dintre părinți cu privire la exprimarea acordului.

(4) Cererile care privesc eliberarea pașaportului simplu pentru minorii care nu au împlinit vârsta de 14 ani se formulează de către ambii părinți, de părintele supraviețuitor, de părintele căruia i-a fost încredințat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă sau, după caz, de reprezentantul legal. Cererile pot fi formulate doar de unul dintre părinți atunci când este împuternicit de către celălalt părinte prin procură specială autentificată în țară de notarul public, iar în străinătate de misiunile diplomatice sau de oficiile consulare ale României, ori când există acordul scris al acestuia, autentificat în aceleași condiții.

(5) Atunci când din motive obiective nici unul dintre părinți nu se poate prezenta la serviciile publice comunitare, cererile prevăzute la alin. (4) pot fi formulate de o persoană împuternicită de părinți prin procură specială, autentificată în țară de notarul public, iar în străinătate de misiunile diplomatice sau de oficiile consulare ale României.

(6) În cazul în care minorul care nu a împlinit vârsta de 14 ani nu este prezent la depunerea cererii, confirmarea fotografiei reprezentându-l pe acesta se face de către părinți, în fața funcționarului care primește cererea sau, după caz, potrivit procedurii stabilite la art. 6 alin. (2).

Art. 8. — Cererile pentru eliberarea unui pașaport simplu, care privesc o persoană care urmează să se deplaseze în străinătate pentru a urma un tratament medical fără de care viața sau sănătatea îi este pusă în pericol, pot fi depuse la cel mai apropiat serviciu public comunitar pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple, însoțite de documentele prevăzute la art. 5—7, după caz, precum și de documente privind situația medicală a titularului, emise sau avizate de autoritățile medicale române.

Art. 9. — În străinătate, cererile pentru eliberarea pașapoartelor simple se pot depune personal la misiunile

diplomatice sau la oficiile consulare ale României, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 5 lit. a) și c) și, după caz, ale art. 7 alin. (1) lit. a)—c) și g).

Art. 10. — (1) Cererile pentru eliberarea pașapoartelor simple sau, după caz, pentru includerea minorului în pașaportul ambilor ori al unuia dintre părinți vor fi acceptate numai dacă îndeplinesc următoarele condiții:

a) au fost completate corespunzător, prin parcurgerea tuturor rubricilor;

b) datele înscrise corespund cu datele din documentele care însoțesc cererea;

c) sunt însoțite de toate documentele corespunzătoare, dintre cele prevăzute la art. 5—8.

(2) Declarațiile prevăzute la art. 7, dacă nu au fost date în alte condiții, datele înscrise în cerere, precum și documentele prezentate în fotocopie se certifică de către funcționarul care a primit cererea. În situația depunerii cererilor la misiunile diplomatice sau la oficiile consulare ale României în străinătate ori prin procură specială autentificată de acestea, fotocopiile documentelor cerute potrivit art. 5 și 7 se certifică de către funcționarul consular, caz în care cererea transmisă spre soluționare autorităților competente din țară va fi însoțită numai de copiile documentelor astfel certificate.

(3) Documentele prezentate în original, cu excepția procurii speciale și a declarației privind acordul părinților, se restituie solicitantului împreună cu un tichet care conține mențiuni privind data primirii cererii, numele și prenumele solicitantului și, după caz, numele și prenumele persoanei pentru care se solicită eliberarea pașaportului sau includerea în pașaport, precum și data programată pentru eliberarea acestuia.

Art. 11. — (1) Competența de soluționare a cererilor pentru eliberarea pașapoartelor simple revine serviciilor publice comunitare pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple pe a căror rază teritorială solicitanții își au domiciliul sau, după caz, reședința.

(2) În cazul prevăzut la art. 8, competența de soluționare a cererilor pentru eliberarea pașapoartelor simple revine serviciilor publice comunitare pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple la care au fost depuse cererile.

(3) În situația menționată la alin. (2), precum și în cazul cererilor depuse la serviciile publice comunitare pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple pe a căror rază teritorială titularii își au reședința, eliberarea pașapoartelor simple se va face numai după consultarea evidențelor serviciului public comunitar pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple pe a cărui rază teritorială solicitanții își au domiciliul. După înmânarea pașaportului simplu, serviciile publice comunitare pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple emitente transmit cererea, împreună cu toată documentația care o însoțește, la serviciul public comunitar pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple pe a cărui rază teritorială solicitanții își au domiciliul.

Art. 12. — (1) Autoritățile competente să soluționeze cererile de eliberare a pașaportului simplu sau, după caz, de includere a minorilor în pașaportul simplu verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute de Legea nr. 248/2005, pe baza documentelor prezentate de solicitant, și, în cazul în care nu rezultă impedimente, emit documentul sau/și, după caz, efectuează mențiunile corespunzătoare în conținutul acestuia.

(2) În cazul în care pe baza documentelor prezentate nu se poate stabili cu certitudine dacă datele de identitate ale titularului sunt reale, autoritățile competente pot solicita suplimentar prezentarea oricăruia dintre următoarele documente, după caz:

a) certificat de naștere;

b) certificat de căsătorie;

c) permis de conducere auto;

- d) livret militar;
e) alte documente prevăzute cu fotografie, care pot servi acestui scop.

Art. 13. — (1) Pașaportul se ridică de către titular sau, în cazul minorului care nu a împlinit vârsta de 14 ani, de persoana care a formulat cererea, de la serviciile publice comunitare sau, după caz, de la misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României în străinătate, la care au fost depuse cererile.

(2) În cazul în care, din motive obiective, titularul pașaportului sau, după caz, unul dintre părinții minorului care nu a împlinit vârsta de 14 ani nu se poate deplasa la serviciile publice comunitare, pașaportul poate fi ridicat de persoana împuternicită prin procură specială, autenticată în țară de notarul public, iar în străinătate de misiunile diplomatice sau de oficiile consulare ale României.

(3) Pașapoartele care nu au fost ridicate de titulari de la serviciile publice comunitare pentru evidența persoanelor la data programată se păstrează pentru o perioadă de 60 de zile, după care se transmit la serviciile publice comunitare pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple emitente, unde se păstrează pe întreaga perioadă de valabilitate a acestora și de unde pot fi ridicate de către titulari.

Art. 14. — (1) Termenul în care se soluționează cererile pentru eliberarea pașapoartelor simple sau pentru includerea minorului în pașaportul ambilor părinți ori, după caz, în pașaportul unuia dintre părinți nu poate fi mai mare de 20 de zile lucrătoare.

(2) În cazul cererilor depuse la misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României în străinătate, termenul pentru eliberarea pașaportului simplu nu poate fi mai mare de 90 de zile calendaristice de la data depunerii cererii.

(3) Termenul pentru soluționarea cererilor depuse în condițiile art. 4 alin. (2), cu plata corespunzătoare a tarifului suplimentar prevăzut de lege, nu poate fi mai mare de 3 zile lucrătoare.

(4) Termenele prevăzute la alin. (1) și (3) se stabilesc de către șeful serviciului public comunitar pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple, în funcție de volumul cererilor care se primesc în perioada de timp respectivă, precum și de capacitatea de emisie a documentelor, și se afișează în spațiile destinate depunerii cererilor, la loc vizibil, împreună cu lista documentelor și a procedurilor legale necesare pentru eliberarea pașapoartelor simple, respectiv pentru includerea minorilor în pașapoarte.

Art. 15. — Împotriva deciziei de respingere a cererii, comunicată în condițiile prevăzute la art. 21 alin. (2) din Legea nr. 248/2005, solicitantul poate adresa plângere prealabilă către prefectul în a cărui subordine se află serviciul public comunitar pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple care a soluționat cererea, în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004.

SECȚIUNEA a 3-a

Pașaportul simplu temporar

Art. 16. — De la data stabilită prin hotărârea Guvernului prevăzută la art. 7 alin. (3) din Legea nr. 248/2005, cu modificările ulterioare, misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României eliberează pașapoarte simple cu valabilitatea de un an, denumite în continuare *pașapoarte simple temporare*.

Art. 17. — (1) Pașapoartele simple temporare se eliberează de către misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României cetățenilor români care nu mai posedă documente de călătorie valabile și care dovedesc necesitatea de a continua călătoria în străinătate sau de a-și reglementa șederea pe teritoriul unui stat, în cazul în

care nu dispun de timpul necesar pentru a intra în posesia unui pașaport simplu.

(2) Pentru eliberarea pașaportului temporar, cererile vor fi însoțite de două fotografii ale titularului, care trebuie să respecte condițiile stabilite la art. 6 alin. (1) lit. c), precum și, după caz, de documentele prevăzute la:

a) art. 5 lit. a), atunci când este posibilă prezentarea lor;

b) art. 5 lit. b), cu excepția tarifului suplimentar pentru eliberarea pașaportului simplu în regim de urgență;

c) art. 7 alin. (1) lit. a)—c).

(3) În situația în care solicitantul nu posedă documente eliberate de autoritățile române care să îi ateste identitatea, valabile sau expirate, acesta poate prezenta orice documente oficiale care conțin datele sale de identitate ori care pot servi identificării sale.

(4) În scopul efectuării verificărilor necesare pentru stabilirea identității persoanei pentru care se solicită eliberarea pașaportului simplu temporar, precum și pentru verificarea îndeplinirii condițiilor necesare soluționării cererilor pentru eliberarea pașapoartelor simple temporare, Direcția Generală Afaceri Consulare din cadrul Ministerului Afacerilor Externe încheie protocol de colaborare cu Direcția Generală de Pașapoarte, Inspectoratul Național pentru Evidența Persoanelor și Centrul Național pentru Administrarea Bazelor de Date privind Evidența Persoanelor din cadrul Ministerului Administrației și Internelor.

(5) Pașaportul simplu temporar se eliberează o singură dată. În cazul în care titularul intenționează să își continue călătoria sau șederea în străinătate și după data expirării valabilității pașaportului simplu temporar, acesta trebuie să solicite eliberarea unui pașaport simplu sau, după caz, a unui titlu de călătorie înainte de această dată.

(6) În situația prevăzută la alin. (3), dacă pe baza verificărilor prevăzute la alin. (4) nu se poate stabili cu certitudine identitatea solicitantului, acestuia i se eliberează un titlu de călătorie și este îndrumat să se deplaseze în România pentru clarificarea situației.

(7) Eliberarea unui pașaport simplu temporar se comunică de îndată la serviciul public comunitar pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple pe a cărui rază solicitanții își au domiciliul sau, după caz, au avut ultimul domiciliu.

Art. 18. — Pașaportul simplu temporar se anulează de către autoritățile competente potrivit legii să elibereze pașaportul simplu, odată cu eliberarea acestuia, și se restituie titularului.

SECȚIUNEA a 4-a

Titlul de călătorie

Art. 19. — (1) *Titlul de călătorie* este documentul care se eliberează de misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României cetățenilor români aflați în străinătate, care nu mai posedă document de călătorie valabil, pentru ca titularul să își poată continua călătoria, reglementa șederea pe teritoriul unui stat ori pentru a se întoarce în țară. De la data stabilită potrivit art. 7 alin. (3) din Legea nr. 248/2005, cu modificările ulterioare, titlul de călătorie se eliberează numai pentru ca titularul să se întoarcă în țară.

(2) La depunerea cererilor pentru eliberarea unui pașaport simplu, solicitanții predau titlul de călătorie expirat.

SECȚIUNEA a 5-a

Pierderea, furtul și distrugerea documentelor de călătorie

Art. 20. — (1) Soluționarea cererilor pentru eliberarea unor noi documente de călătorie în cazul pierderii sau furtului documentelor de călătorie este condiționată de prezentarea unei adeverințe care să ateste declararea

evenimentului, în condițiile prevăzute de art. 25 din Legea nr. 248/2005. În cazul declarării furtului pașaportului simplu la cea mai apropiată unitate de poliție din străinătate, adeverința va fi însoțită și de o traducere a acesteia, efectuată de un traducător autorizat.

(2) Obligația declarării pierderii poate fi realizată, în cazul pașaportului simplu, și cu ocazia depunerii cererii pentru eliberarea unui nou pașaport, situație în care titularul va declara pe propria răspundere împrejurările producerii evenimentului.

(3) În cazul distrugerii pașaportului simplu, soluționarea cererii pentru eliberarea unui nou pașaport este condiționată de prezentarea pașaportului distrus sau a fragmentelor din acesta, cu condiția ca acestea să cuprindă elemente de conținut care să facă posibilă identificarea documentului.

(4) În situația în care, cu ocazia solicitării eliberării unui nou document de călătorie, se constată pierderea sau distrugerea documentului de călătorie valabil de cel puțin două ori într-un interval de 3 ani, la înmânarea documentului de călătorie se întocmește proces-verbal de constatare a contravenției prevăzute la art. 46 lit. n) din Legea nr. 248/2005.

CAPITOLUL III

Exercitarea dreptului la libera circulație în străinătate

SECȚIUNEA 1

Aplicarea condițiilor cu privire la exercitarea dreptului la libera circulație în străinătate de către cetățenii români

Art. 21. — (1) Pe baza comunicărilor efectuate de autoritățile competente române, cu privire la instituirea, în condițiile legii, a măsurii restrângerii dreptului la libera circulație, organele poliției de frontieră permit ieșirea din România a cetățenilor români împotriva cărora a fost dispusă această măsură numai dacă se află în una dintre următoarele situații:

a) declară în scris, pe propria răspundere, că nu vor călători în statul/statele cu privire la care s-a instituit măsura;

b) prezintă documente de transport care indică o altă destinație decât statul/statele cu privire la care s-a instituit măsura;

c) punctul de trecere a frontierei în care se prezintă nu este unul situat la frontiera comună cu statul cu privire la care s-a instituit această măsură.

(2) Măsura prevăzută la alin. (1) nu se aplică cetățenilor români împotriva cărora s-a dispus restrângerea dreptului la libera circulație, dacă se legitimează în punctul de trecere a frontierei cu pașaport diplomatic sau de serviciu, în condițiile art. 28 alin. (4) din Legea nr. 248/2005.

(3) Cetățeanului român împotriva căruia a fost dispusă măsura suspendării dreptului la libera circulație i se permite ieșirea din România în condițiile alin. (1), dacă prezintă, în original și în fotocopie, hotărârea instanței de judecată, rămasă definitivă și irevocabilă, prin care s-au dispus suspendarea temporară a executării măsurii suspendării dreptului la libera circulație și înlocuirea acestei măsuri, pentru o perioadă limitată de timp, cu măsura restrângerii dreptului la libera circulație, în condițiile art. 44 din Legea nr. 248/2005.

(4) În situațiile prevăzute la alin. (1) și (3) organele poliției de frontieră care au permis ieșirea din România vor aduce la cunoștință cetățeanului că nerespectarea obligației de a nu călători în statul/statele cu privire la care s-a instituit măsura restrângerii dreptului la libera circulație sau că șederea în statul/statele în care persoana poate călători, peste perioada dispusă de instanță, poate determina:

a) dispunerea instituirii măsurii suspendării dreptului la libera circulație pentru o perioadă de până la 3 ani, în conformitate cu art. 42 alin. (1) din Legea nr. 248/2005;

b) majorarea până la 5 ani a perioadei pentru care se poate suspenda acest drept, în cazul returnării în baza unui acord de readmisie din statul pentru care i-a fost restrâns dreptul la libera circulație în străinătate, în conformitate cu art. 42 alin. (2) din Legea nr. 248/2002.

Art. 22. — (1) Atunci când intervine decesul soțului sau al unei rude de până la gradul al IV-lea inclusiv, aflată în străinătate, ori în alte situații determinate de motive obiective, instanța poate decide suspendarea, pentru o perioadă limitată, a executării măsurii restrângerii exercitării dreptului la libera circulație.

(2) La prezentarea hotărârii judecătorești pronunțate în condițiile alin. (1), organele poliției de frontieră permit ieșirea din țară chiar dacă persoana în cauză nu se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 21 alin. (1).

Art. 23. — (1) În vederea îndeplinirii obligației prevăzute la art. 29 alin. (4) din Legea nr. 248/2005, Direcția Generală de Pașapoarte poate elibera, la cerere, cu achitarea taxelor prevăzute de lege, adeverințe pentru:

a) transcrierea certificatelor de naștere și căsătorie în registrul de stare civilă român, pentru persoane cetățeni români născuți în străinătate;

b) obținerea pașapoartelor românești în cazul persoanelor plecate definitiv din România, care nu mai dețin pașapoarte românești valabile;

c) înscrierea mențiunilor de schimbare a numelui în registrul de stare civilă român;

d) depunerea cererilor de dobândire/redobândire sau renunțare la cetățenia română la comisia care funcționează pe lângă Ministerul Justiției;

e) stabilirea/restabilirea domiciliului în România, în situația în care solicitantul nu mai deține pașaport valabil.

(2) În adeverințele prevăzute la alin. (1) se înscriu datele deținute în evidențele Ministerului Administrației și Internelor privind evidența persoanelor, referitoare la solicitant, ascendenții și descendenții acestora, care servesc scopurilor pentru care acestea se întocmesc/se eliberează.

Art. 24. — (1) Cetățenilor români minori li se permite ieșirea din țară numai însoțiți de o persoană fizică majoră, dacă sunt prezentate în situațiile prevăzute de art. 30 din Legea nr. 248/2005, după caz, următoarele documente:

a) declarația celui alt părinte din care rezultă acordul acestuia cu privire la efectuarea călătoriei respective în statul sau în statele de destinație, precum și cu privire la perioada acesteia;

b) documente doveditoare ale decesului celui alt soț, precum:

(i) certificat de deces valabil și cu putere doveditoare pe teritoriul României, în condițiile legii;

(ii) hotărâre judecătorească de declarare a morții, rămasă definitivă, dacă nu a existat timpul necesar pentru eliberarea certificatului de deces;

(iii) comunicare oficială primită prin intermediul misiunilor diplomatice sau al oficiilor consulare ale României în străinătate, dacă nu a existat timpul necesar pentru eliberarea unor certificate de stare civilă;

c) hotărâre judecătorească de încredințare a minorului, rămasă definitivă și irevocabilă;

d) declarația ambilor părinți sau, după caz, a părintelui căruia minorul i-a fost încredințat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă, a părintelui supraviețuitor ori a reprezentantului său legal, care să cuprindă acordul acestora cu privire la efectuarea călătoriei respective de către minor în statul sau în statele de

destinație, la perioada în care urmează să se desfășoare călătoria, precum și datele de identitate ale însoțitorului;

e) cu privire la însoțitorul împuternicit de părinți sau, după caz, de reprezentantul legal, certificat de cazier judiciar și, după caz, documente din care să rezulte calitatea de persoană desemnată din cadrul unei societăți comerciale autorizate, în condițiile legii, să desfășoare activități de transport internațional de persoane;

f) documente doveditoare ale situației medicale a minorului, emise sau avizate de autoritățile medicale române, din care să rezulte perioada și statul ori statele în care urmează să se acorde tratament medical, dacă sunt cerute de Legea nr. 248/2005;

g) documente doveditoare privind participarea minorului la studii sau concursuri în străinătate, avizate de o autoritate administrativă cu competențe în domeniu, dacă sunt cerute de Legea nr. 248/2005.

(2) Declarațiile prevăzute la alin. (1), redactate în două exemplare, și certificatul prevăzut la alin. (1) lit. b) pct. (i), însoțite de o fotocopie a acestora, trebuie să fie autentificate în țară de notarul public, iar în străinătate de misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României ori, dacă au fost date în fața autorităților străine, să îndeplinească condițiile de supralegalizare prevăzute de lege sau să aibă aplicată apostila conform Convenției cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine, adoptată la Haga la 5 octombrie 1961, la care România a aderat prin Ordonanța Guvernului nr. 66/1999, aprobată prin Legea nr. 52/2000, cu modificările ulterioare, și, după caz, să fie însoțite de traduceri legalizate.

Art. 25. — Declarația dată în condițiile art. 21 alin. (1) lit. a) și certificatul de cazier judiciar, precum și oricare dintre documentele care au contribuit la aprecierea îndeplinirii condițiilor exercitării dreptului la libera circulație se păstrează, în copie, de către organele poliției de frontieră din punctul de trecere a frontierei prin care s-a efectuat ieșirea din țară.

Art. 26. — (1) În vederea punerii în executare a măsurilor de limitare a exercitării dreptului la libera circulație în străinătate, comunicate de instanțe în condițiile legii, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră procedează la instituirea consemnului în sistemul de evidență a traficului la frontiera de stat, cu privire la persoana împotriva căreia a fost instituită măsura, perioada și, după caz, statul/statele pentru care se aplică. Ridicarea consemnului se face în baza hotărârii instanței, rămasă definitivă și irevocabilă, prin care s-a dispus încetarea măsurii sau, după caz, la expirarea perioadei pentru care a fost dispusă măsura.

(2) Consemnul instituit cu privire la cetățeanul român împotriva căruia s-a dispus suspendarea dreptului la libera circulație se înlocuiește temporar, pe perioada stabilită prin hotărârea definitivă și irevocabilă, prin care s-au dispus suspendarea temporară a executării măsurii suspendării dreptului la libera circulație și înlocuirea, pentru o perioadă limitată de timp, cu măsura restrângerii dreptului la libera circulație. În acest caz, consemnul nominal va conține referiri la perioada și statul/statele în care persoana nu poate călători.

Art. 27. — În vederea punerii în executare a măsurii suspendării dreptului la libera circulație în străinătate, Direcția Generală de Pașapoarte are obligația de a comunica măsura la serviciul public comunitar pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple de la domiciliul cetățeanului român împotriva căruia a fost dispusă măsura, care, pentru perioada stabilită de instanță în condițiile Legii nr. 248/2005, va refuza temporar eliberarea documentului de călătorie, iar dacă a fost eliberat, va întreprinde demersuri pentru a-l reține.

SECȚIUNEA a 2-a

Stabilirea domiciliului în străinătate

Art. 28. — (1) Cetățeanul român care și-a stabilit domiciliul în străinătate poate depune cerere pentru aplicarea în pașaportul simplu a mențiunii privind stabilirea domiciliului într-un anumit stat sau pentru eliberarea unui pașaport simplu, cu menționarea statului de domiciliu.

(2) Cererile prevăzute la alin. (1) se depun personal, în străinătate, la misiunile diplomatice sau la oficiile consulare ale României, iar în țară, la serviciile publice comunitare pentru evidența persoanelor ori la serviciile publice comunitare pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple, pe a căror rază a avut ultimul domiciliu sau, după caz, reședința, sau la sediul Direcției Generale de Pașapoarte, însoțite de următoarele documente:

a) pașaportul simplu, precum și fotocopia filei informatizate și, după caz, a filelor în care sunt aplicate mențiuni cu privire la dobândirea dreptului de ședere pe teritoriul aceluia stat;

b) dovada achitării taxelor și tarifelor de emiteră a pașaportului precum și, după caz, a tarifului suplimentar pentru eliberarea pașaportului simplu în regim de urgență sau aplicarea mențiunii în pașaportul simplu în regim de urgență;

c) certificate de stare civilă, în original și fotocopie;

d) documente eliberate de autoritățile statului de domiciliu, în original și fotocopie, împreună cu traducerea în limba română, din care să rezulte una dintre următoarele situații:

(i) a dobândit un drept de ședere pentru o perioadă de cel puțin un an sau, după caz, i s-a prelungit succesiv dreptul de ședere, în decurs de un an, pe teritoriul statului respectiv;

(ii) a dobândit un drept de ședere pe teritoriul statului respectiv, în scopul reunificării familiale cu o persoană care domiciliază pe teritoriul aceluia stat;

(iii) a dobândit un drept de lungă ședere sau, după caz, un drept de ședere permanentă pe teritoriul statului respectiv;

(iv) a dobândit cetățenia statului respectiv;

e) două fotografii color recente identice, cu dimensiunile de 35 x 45 mm. Dispozițiile art. 6 alin. (1) lit. c), referitoare la forma și conținutul fotografiilor, se aplică în mod corespunzător.

(3) În cazul în care, din motive obiective, solicitantii nu se pot prezenta la serviciile publice comunitare, cererile se depun prin mandatar, însoțite de documentele prevăzute la alin. (2), precum și de cele prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. a) și b).

Art. 29. — (1) Domiciliul cetățeanului român minor se stabilește de drept, în condițiile legii, în statul în care au domiciliul ambii părinți sau, după caz, doar unul dintre părinți, dacă există acordul expres al celuilalt părinte.

(2) Dovada domiciliului în străinătate pentru minorul prevăzut la alin. (1) se poate face fie cu propriul pașaport în care este menționat statul de domiciliu, fie cu pașapoartele ambilor părinți, în cazul în care aceștia au domiciliul în același stat, sau, după caz, cu pașaportul unuia dintre părinți și declarația celuilalt părinte, prin care își exprimă acordul cu privire la domiciliu, dată în fața funcționarului care primește cererea sau autenticată în țară de notarul public, iar în străinătate de misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României ori, dacă a fost dată în fața autorităților străine, să îndeplinească condițiile de supralegalizare prevăzute de lege sau să aibă aplicată apostila conform Convenției cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine, adoptată la Haga la 5 octombrie 1961, la care România a

aderat prin Ordonanța Guvernului nr. 66/1999, aprobată prin Legea nr. 52/2000, cu modificările ulterioare.

Art. 30. — (1) Certificatele de stare civilă eliberate de autoritățile străine, prezentate în condițiile art. 28, pot fi acceptate numai după efectuarea transcrierii în registrele de stare civilă române.

(2) În cazul cererilor depuse la misiunile diplomatice sau la oficiile consulare ale României în străinătate, fotocopiile documentelor prezentate în condițiile art. 28 se certifică de către funcționarul consular. Dispozițiile art. 10 alin. (3), referitoare la restituirea documentelor originale, se aplică în mod corespunzător.

Art. 31. — (1) Cererile primite în condițiile art. 28 se soluționează, după caz, de către serviciile publice comunitare pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple sau de către Direcția Generală de Pașapoarte.

(2) În vederea soluționării cererilor depuse în străinătate, misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României transmit cererile formulate în condițiile art. 28, însoțite de fotocopiile documentelor certificate de funcționarul consular, precum și de celelalte documente prezentate, la Direcția Generală de Pașapoarte.

Art. 32. — (1) Pașaportul simplu în care a fost aplicată mențiunea privind stabilirea domiciliului în străinătate se ridică personal de către titular de la autoritățile competente la care au fost depuse cererile. În cazul în care, din motive obiective, titularul pașaportului nu se poate deplasa la serviciile publice comunitare, pașaportul poate fi ridicat de persoana împuternicită prin procură specială, autenticată în țară de notarul public, iar în străinătate de misiunile diplomatice ori oficiile consulare ale României.

(2) Înmânarea către solicitant a pașaportului simplu în care a fost aplicată mențiunea privind stabilirea domiciliului în străinătate, cu aplicarea corespunzătoare a dispozițiilor referitoare la termenele de soluționare prevăzute la art. 14, se face concomitent cu predarea următoarelor documente ale titularului:

a) actul de identitate eliberat de autoritățile române competente;

b) pașaportul anterior, dacă este cazul.

Art. 33. — (1) Cetățeanul român care are domiciliul în străinătate își poate stabili oricând, în mod liber, domiciliul în România.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), cererea pentru eliberarea cărții de identitate se adresează serviciului public comunitar pentru evidența persoanelor pe raza căruia locuiește, concomitent cu cererea pentru aplicarea în pașaport a mențiunii privind stabilirea domiciliului în România ori pentru anularea mențiunii privind domiciliul în străinătate sau a pașaportului.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 34. — (1) Modelul cererilor pentru eliberarea documentelor de călătorie sau pentru includerea minorului în documentele de călătorie ale părinților, al cererilor formulate de părinți pentru eliberarea pașaportului individual minorului care nu a împlinit vârsta de 14 ani, precum și modelul declarației privind acordul celuilalt părinte cu privire la eliberarea unui pașaport pentru minor se stabilesc prin dispoziția Direcției Generale de Pașapoarte, iar modelul declarației pe propria răspundere, prezentată în punctul de trecere a frontierei, precum și modelul declarației privind acordul părinților pentru ieșirea din țară a minorului însoțit de o persoană fizică majoră se stabilesc prin dispoziția Inspectoratului General al Poliției de Frontieră.

(2) Prin grija conducătorilor autorităților române, competente să primească și să soluționeze cereri sau să analizeze cu privire la îndeplinirea condițiilor de exercitare a dreptului la libera circulație, în condițiile prezentelor norme metodologice, modelele cererilor și declarațiilor prevăzute la alin. (1) se pun la dispoziția publicului și pe pagina proprie de Internet a instituțiilor din care fac parte.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R, IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 071803